

[Indenrigsministeren.]

Perioden — hvilket jo er en ren Hensigtsmæssighedsforanstaltning, der kan komme til Anvendelse i ganske enkelte Tilfælde —, talte om det ikke som noget, man maatte se at komme overens om og forhandle om, men nærmest ud fra den Betragtning, at saadan og saadan maatte det være; det og det maatte fjernes, hvis det ærede Medlem skulde medvirke til Lovforslagets Fremme. Det ærede Medlem ved jo dog, at selv disse Bestemmelser er tiltraadt af den Kommission, der har været nedsat, bestaaende af Kommunalmedmænd af alle Partier. Jeg tror derfor, at det ærede Medlem godt uden at være kommet i Strid hverken med sit Parti eller sin Fortid kunde have talt i en lidt mere forhandlingsvenlig Tone. Jeg skal for min Del udvise al mulig Forhandlingsvillighed under Behandlingen her i Tinget; men er det Mening, at man kort og godt vil erklære fra det ærede Medlems Parti, at saadan og saadan maa det være paa det og det Omraade, ellers kan det ærede Medlems Parti ikke være med, saa er det klart, at der ikke kan komme noget Resultat. Og det var maaske det, som det ærede Medlem forberedte med de indledende Ord om, at vi meget vel kunde fortsætte under den gældende Kommunallov. Det kan vi selvfølgelig, men det er ikke i Overensstemmelse med de Ønsker, som næres baade indenfor de kommunale Organisationer og indenfor de kommunale Raad, der staar bagved dem.

Til den ærede Ordfører for det konservative Parti (Frøkjær) vil jeg blot rette en enkelt Bemærkning. Det synes, som om det ærede Medlem havde nogle Bekymringer med Hensyn til Ligningsforholdet mellem Skat paa fast Ejendom og efter Formue og Lejlighed, idet det ærede Medlem talte om det Tilfælde, hvor store bymæssige Bebyggelser, Stationsbyer, voksede op og blev dominerende indenfor Kommunen, fik Flertallet og i Kraft deraf kunde vedtage andre Ligningsregler. Jeg synes ikke, at denne Bekymring fra det ærede Medlems Side har nogen egentlig Baggrund. Det er kendt, at de gældende Regler gaar ud paa, at Ændringer i dette Ligningsforhold ikke kan ske til Skade for fast Ejendom, medmindre $\frac{3}{4}$ af Amdsraadets Medlemmer tiltræder Ændringen, og saa vidt mig bekendt var det netop det, man fra de Kredse, som det ærede Medlem repræsenterer, var tilfreds med i Skattelovgivningen af 1903, at det stadig skulde være som i Tiden siden 1867: at Amdsraadet vel ikke skulde have Afgørelsen

af Ligningsforholdet, men at det fastsatte Forhold ikke kunde ændres til Skade for fast Ejendom. Jeg har egentlig ikke før fra det ærede Medlem eller fra hans Parti hørt, at der var nogen Grund til under de Regler, der har været gældende siden 1903, og som opretholdes ved denne Lov, at nære Bekymring paa dette Omraade.

Jeg skal slutte med disse Bemærkninger, idet jeg gerne vil give Udtryk for Haabet om, at man, naar dette Forslag nu kommer i Udvalg, vil optage en villig Forhandling om de Enkeltheder, som man ikke er naaet til Enighed om i Folketinget, Enkeltheder, om hvilke man kan sige, at de langtfra er af meget indgribende Art, og at der saaledes skulde være Rimelighed for at naa til den Revision af Loven, som jo dog alle ønsker.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Rasmussen (Flemløse): Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Landstingets næste Møde afholdes Fredag den 10. April Kl. 1 $\frac{1}{2}$ med følgende Dagsorden:

1) *Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende:*

Forslag til Lov om Landkommunernes Styrelse.

2) *Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om indenrigs Kødkontrol.

3) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Jagten.

Mødet hævet Kl. 4¹⁰.